

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/2/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7811010386
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2012:7811010386.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Marty Goliašovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26. januára 2012, v trestnej veci proti V. Q., obžalovaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods.1,2 písm.a/ Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 7.12.2011 sp.zn. 2 T 39/2011 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného V. Q..

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Rožňave zo dňa 7.12.2011 sp.zn. 2 T 39/2011 bol obžalovaný V. Q. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm.a/ Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 15.8.2011 v skorých ranných hodinách v obci E., okr. Rožňava, vnikol do predajne potravín U. Z. tak, že nezisteným predmetom odstránil visiaci zámok na vchodových dverách objektu, následne nezisteným predmetom rozlomil uzamykací mechanizmus vchodových dverí a v predajni si naložil do krabíc na odnesenie tovar, najmä cigarety, alkoholické nápoje, pracie prášky v hodnote najmenej 1.641,16 Eur a poškodil zariadenie predajne v hodnote najmenej 133,20 Eur, všetko ku škode U. Z., V..

Obžalovanému V. Q. za to bol súdom prvého stupňa podľa § 212 ods.2 Tr.zák. s použitím § 38 ods.2 Tr.zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov, pre ktorého výkon bol podľa § 48 ods.2 písm.b/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods.1 Tr.por. obžalovanému V. Q. bola uložená povinnosť uhradiť poškodenej spoločnosti U. Z., N. O. V., N. Č.. XX, V., škodu vo výške 133,20 Eur a so zvyškom nároku na náhradu škody poškodenú spoločnosť súd podľa § 288 ods.2 Tr.por. odkázal na občianske súdne konanie.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný V. Q., ktoré sám a aj prostredníctvom svojho obhajcu písomne zdôvodnil.

Odvolaním navrhol nadriadenému krajskému súdu napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o treste a uložiť mu miernejší trest, než ako mu bol uložený súdom prvého stupňa. Podľa jeho názoru súd mal v jeho prospech zohľadniť aj ďalšiu poľahčujúcu okolnosť, ktorou je napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Na podklade takto podaného odvolania nadriadený krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V rozsahu podaného odvolania krajský súd postupom, ako je vyššie uvedené, preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že obžalovaný V. Q. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine zo spáchania

žalovaného skutku a toto vyhlásenie bolo súdom prijaté. Z tohto dôvodu okresný súd nevykonával dokazovanie ohľadne viny obžalovaného.

Námietka obžalovaného V. Q., že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu nepostupoval dôsledne a v jeho prospech nezohľadnil ďalšiu poľahčujúcu okolnosť, a to v zmysle ustanovenia § 36 písm.n/ Tr.zák., ako aj jeho zlý zdravotný stav a skutočnosť, že žiadnu ďalšiu škodu poškodenej strane nespôsobil, nakoľko odcudzený tovar bol zaistený na mieste trestného činu, neobstojí.

V zmysle ustanovenia § 36 písm.n/ Tr.zák. ako poľahčujúca okolnosť môže byť v prospech páchatel'a posúdené jeho napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Z obsahu trestného spisu ale vyplýva, že obžalovaný V. Q. nenapomáhal orgánom činným v trestnom konaní. Pri objasňovaní trestnej činnosti práve naopak po zistení, že sa nachádza na mieste činu, na výzvu polície nereagoval, schoval sa. Potom čo bol vyzvaný, aby vyšiel z úkrytu, pokúsil sa o útek. Navyše pri jeho zadržení napadol členov policajnej hliadky a preto proti jeho osobe museli byť použité donucovacie prostriedky. V žiadnom prípade nie je preto možné považovať takéto konanie zo strany obžalovaného za napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti. Za napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti, nie je možné považovať ani také konanie páchatel'a, keď pri objasňovaní okolností prípadu, zámerne uvádzal také skutočnosti, ktoré následným dokazovaním sa nepotvrdili.

Nepochybil preto súd prvého stupňa, keď vzhľadom na osobu obžalovaného V. Q., predovšetkým jeho predchádzajúce odsúdenia, keď už v minulosti bol trestne stíhaný a odsúdený aj pre majetkovú trestnú činnosť, v teraz súdenom prípade mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, pre ktorého výkon ho zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu už bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. Takto uložený trest v žiadnom prípade nie je možné považovať za neprimerane prísny. Trest vo výmere ako ho stanovil súd prvého stupňa aj odvolací súd považuje za zákonný a nevyhnutný na dosiahnutie účelu trestu jednak formou individuálnej prevýchovy, ale aj formou generálnej prevencie.

Odvolací súd keď že nezistil ani žiadne pochybenie v rozhodnutí okresného súdu, pokiaľ sa týka výroku o náhrade škody, preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.